

บทที่ 6

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ได้พัฒนารูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังให้กับสินค้าในร้านค้าปลีก โดยกำหนดตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีก ซึ่งมีสมการเป้าหมายเพื่อให้เกิดค่าความสามารถในการทำกำไรของรูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและนโยบายสินค้าคงคลังที่กำหนดสูงสุด และมีสมการเงื่อนไขเป็นข้อจำกัดของพื้นที่ชั้นวางสินค้าและความจำกัดของขนาดคลังสินค้า ผู้วิจัยได้ประยุกต์ตัวแบบภายในร้านค้าสวัสดิการซึ่งเป็นร้านค้าปลีกตัวอย่างหมวดสินค้าตัวอย่างคือหมวดสินค้าผงซักฟอกขนาดบรรจุ 200 กรัม และดำเนินการหาจุดเหมาะสมในการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังให้แก่หมวดสินค้าตัวอย่างนี้ ในบทนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลและเสนอข้อแนะนำโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

- ตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีก
- การประยุกต์ตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีกตัวอย่าง

ตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีก

1. สมมติฐาน

สมมติฐานของตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีกมีดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อยอดขายสินค้าและกำไรภายในร้านค้าปลีกมีเพียงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลัง
2. ร้านค้าปลีกมีคลังสินค้า 2 ระดับ และใช้นโยบายสินค้าคงคลังระบบปริมาณการสั่งซื้อตายตัวในการจัดการสินค้าคงคลัง โดยมีข้อสมมติฐานของระบบสินค้าคงคลัง 2 ระดับดังนี้
 - 1) ความต้องการใช้สินค้าในคลังสินค้าระดับต่ำ สำหรับสินค้ารายการที่ i คงที่ และมีค่าเท่ากับยอดขายสินค้านั้น หรือคือ D_i หน่วย/หน่วยเวลา
 - 2) การเบิกสินค้าจากคลังสินค้าระดับสูง หรือคลังสำรองกระทำเมื่อปริมาณสินค้ารายการที่ i ภายในชั้นวางหน้าร้านลดลงจนเท่ากับจุดเบิกสินค้ารายการที่ i ($S_{p,ii}$)
 - 3) คลังสินค้าระดับต่ำสามารถเบิกสินค้าจากคลังสินค้าระดับสูงได้ทันที ตลอดเวลา ไม่มีช่วงเวลานำ

- 4) ปริมาณการเบิกสินค้าของคลังสินค้าระดับต่ำตายตัวคือเพื่อเติมให้เต็มพื้นที่ชั้นวางที่ได้รับการจัดสรร
 - 5) ค่าเก็บรักษาสินค้า/หน่วย ในคลังสินค้าระดับต่ำเป็นค่าคงที่ สำหรับสินค้ารายการที่ i เท่ากับ h_{1i} บาท/หน่วย-หน่วยเวลา
 - 6) ค่าเติมสินค้าเข้าชั้นวาง/ครั้ง ในสินค้าแต่ละรายการเป็นค่าคงที่ บาท/ครั้ง สำหรับสินค้ารายการที่ i เท่ากับ h_{3i} บาท/ครั้ง
 - 7) ความต้องการใช้สินค้าโดยเฉลี่ยในคลังสินค้าระดับสูงคงที่ สำหรับสินค้ารายการที่ i และมีค่าเท่ากับความต้องการใช้สินค้าในคลังสินค้าระดับต่ำ D_i หน่วย/หน่วยเวลา
 - 8) การเติมสินค้าเข้าคลังระดับสูงกระทำเมื่อปริมาณพัสดุคงคลังลดลงเหลือ 0
 - 9) ไม่มีช่วงเวลานำในการสั่งซื้อสินค้า ดังนั้นจุดสั่งซื้อสินค้าแต่ละรายการเป็น 0
 - 10) ปริมาณการสั่งซื้อสินค้าตายตัว และเป็นจำนวนทวีคูณของปริมาณการเบิกสินค้าจากคลังสินค้าระดับต่ำ
 - 11) ค่าเก็บรักษาสินค้า/หน่วย ในคลังสินค้าระดับสูงเป็นค่าคงที่ สำหรับสินค้ารายการที่ i เท่ากับ c_{1i} บาท/หน่วย-หน่วยเวลา
 - 12) ค่าสั่งสินค้าเข้าคลังระดับสูง/ครั้ง ในสินค้าแต่ละรายการ เป็นค่าคงที่ บาท/ครั้ง สำหรับสินค้ารายการที่ i เท่ากับ c_{3i} บาท/ครั้ง
 - 13) การสั่งสินค้าเข้าคลังใช้นโยบายแยกการสั่งซื้อแยกจากกัน และสินค้าแต่ละรายการมาจากคลังเดียว (Single-source)
 - 14) อัตราการส่งสินค้าเข้าคลังระดับต่ำและระดับสูงเป็นแบบเฉียบพลัน
 - 15) ไม่อนุญาตให้มีการร่างสินค้าเกิดขึ้นในระบบสินค้าคงคลัง
3. ค่าพารามิเตอร์ทุกตัวในตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีกเป็นค่าคงที่

2. ตัวแบบ

ตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีกเป็นดังนี้

$$\begin{array}{l}
 \text{MAX. } \{PA(\pi, TC)\} = \pi - TC \\
 \text{s.t.} \\
 \sum_{i=1}^k L_i \leq L \\
 \sum_{i=1}^k A_i \leq A
 \end{array}$$

โดยที่

$$\pi = \sum_{i=1}^k w_i D_i$$

$$TC = EC_1 + EC_2$$

$$EC_1 = \sum_{i=1}^k EC_{1i}$$

$$EC_2 = \sum_{i=1}^k EC_{2i}$$

$$EC_{1i} = \begin{cases} 0 & \text{เมื่อ } f_i = 0 \\ h_{1i} f_i (n_i + v_i) / 2 + h_{3i} D_i / f_i (n_i - v_i) & \text{เมื่อ } f_i > 0 \end{cases}$$

$$EC_{2i} = \begin{cases} 0 & \text{เมื่อ } f_i = 0 \\ c_{1i} f_i N_i (N_i - 1) (n_i - v_i) / 2 + c_{3i} D_i / f_i N_i (n_i - v_i) & \text{เมื่อ } f_i > 0 \end{cases}$$

$$L_i = f_i l_i$$

$$A_i = a_i N_i f_i (n_i - v_i)$$

และ $D_i (f_1, f_2, f_3, \dots, f_k)$ นั้นคือ

$$D_i = \begin{cases} 0 & \text{เมื่อ } f_i = 0 \\ \alpha c_i f_i^{\beta_i} \prod_{j \neq i, j=1}^k f_j^{\delta_{ij}} & \text{เมื่อ } f_i > 0 \text{ และสินค้าจัดอยู่ในประเภท A (i=1,2,\dots,m)} \\ \mu_i & \text{เมื่อ } f_i > 0 \text{ และสินค้าจัดอยู่ในประเภท B (i=m+1,m+2,\dots,k)} \end{cases}$$

3. ตัวแปร

ตัวแปรในตัวแบบมีทั้งสิ้น $7k+4$ ตัวแปร ตัวแปรแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- D_i คือ ยอดขายสินค้ารายการที่ i
- f_i คือ พื้นที่ชั้นวางที่จัดสรรในรูปของจำนวนขา (Facing) สำหรับสินค้ารายการที่ i โดยที่ $f_i \geq 0$
- π คือ กำไรขั้นต้นจากการขายสินค้าภายในร้านค้าปลีก
- TC คือ ค่าใช้จ่ายในระบบสินค้าคงคลัง 2 ระดับ
- EC_1 คือ ค่าใช้จ่ายในระบบคลังสินค้าระดับต่ำ
- EC_2 คือ ค่าใช้จ่ายในระบบคลังสินค้าระดับสูง
- EC_{1i} คือ ค่าใช้จ่ายในระบบคลังสินค้าระดับต่ำในสินค้ารายการที่ i
- EC_{2i} คือ ค่าใช้จ่ายในระบบคลังสินค้าระดับสูงในสินค้ารายการที่ i
- L_i คือ พื้นที่ชั้นวางที่สินค้ารายการที่ i ยึดครองตามมิติความกว้างของชั้นวาง
- A_i คือ พื้นที่ภายในคลังสินค้าที่สินค้ารายการที่ i ยึดครอง
- N_i คือ จำนวนครั้งที่คลังสินค้าระดับต่ำทยอยเบิกสินค้ารายการที่ i จากคลังสินค้าระดับสูง

4. พารามิเตอร์

พารามิเตอร์ในตัวแบบมี $k^2+10k+4$ ค่า พารามิเตอร์แต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- k คือ จำนวนสินค้าที่ต้องการวางแผนการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและกำหนดนโยบายสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีกตัวอย่าง
- w_i คือ กำไรต่อหน่วยของสินค้ารายการที่ i (Gross margin of product i)
- h_{1i} คือ ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้าบนชั้นวางในคลังสินค้าระดับต่ำสำหรับสินค้ารายการที่ i คงที่บาท/หน่วย-หน่วยเวลา
- h_{3i} คือ ค่าใช้จ่ายในการเติมสินค้าขึ้นชั้นวางต่อครั้งในคลังสินค้าระดับต่ำสำหรับสินค้ารายการที่ i คงที่บาท/ครั้ง
- n_i คือ จำนวนสินค้ารายการที่ i ที่สามารถจัดวางได้เมื่อจัดสรรพื้นที่ชั้นวางให้ 1 ขา (Facing)
- v_i คือ จำนวนหน่วยสินค้าต่ำสุดที่จะใช้วางเพื่อจัดแสดงสินค้า 1 ขา (Unit of Facing)
- c_{1i} คือ ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้าในคลังสินค้าระดับสูงสำหรับสินค้ารายการที่ i คงที่บาท/หน่วย-หน่วยเวลา
- c_{3i} คือ ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อสินค้าต่อครั้งในคลังสินค้าระดับสูงสำหรับสินค้ารายการที่ i คงที่บาท/ครั้ง
- l_i คือ ความกว้างของสินค้ารายการที่ i
- L คือ พื้นที่ชั้นวางรวมในรูปของมิติความกว้างของชั้นวางที่ร้านค้าปลีกจะสามารถจัดสรรให้แก่สินค้าทั้ง k รายการได้ โดยที่ $L \geq 0$ เสมอ
- a_i คือ พื้นที่ภายในคลังสินค้าที่สินค้ารายการที่ i 1 หน่วยยึดครอง

- A คือ พื้นที่ภายในคลังสินค้ารวมที่ร้านค้าปลีกสามารถจัดสรรให้แก่สินค้า ทั้ง k รายการได้ โดยที่ $A \geq 0$ เสมอ
- α_i คือ ค่าคงที่ (Scaling Constant)
- β_i คือ ค่าความยืดหยุ่นทางตรงของพื้นที่ชั้นวาง (Direct Shelf-Space Elasticity) ซึ่งใช้วัดความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงของยอดขายสินค้ารายการที่ i ที่ได้รับผลจากการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ชั้นวางที่จัดสรรให้แก่สินค้า รายการที่ i
- δ_{ij} คือ ค่าความยืดหยุ่นตามขวางของพื้นที่ชั้นวาง (Cross Shelf-Space Elasticity) ซึ่งใช้วัดความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงของยอดขายสินค้ารายการที่ i ที่ได้รับผลจากการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ชั้นวางที่จัดสรรให้แก่สินค้า รายการที่ j ($i=1,2,\dots,k$) ($j \neq i, j=1,2,\dots,k$)
- μ_i คือ ค่าเฉลี่ยของยอดขายสินค้ารายการที่ i

5. การประมาณพารามิเตอร์

การใช้ตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังนั้น ร้านค้าปลีกต้องประมาณพารามิเตอร์ดังนี้

1) พารามิเตอร์ k , w_i , n_i , v_i , L และ A ประมาณได้จากการกำหนดของผู้บริหารร้านค้าปลีก

2) พารามิเตอร์ h_{1i} , h_{3i} , c_{1i} และ c_{3i} เป็นค่าใช้จ่ายในระบบสินค้าคงคลัง ร้านค้าปลีกสามารถประมาณขึ้นตามทฤษฎีสินค้าคงคลัง ซึ่งได้กล่าวถึงในบทที่ 2

3) พารามิเตอร์ α_i , β_i , δ_{ij} และ μ_i สามารถประมาณขึ้นด้วยการออกแบบเชิงทดลองเพื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ในการจัดแสดงสินค้ากับยอดขายสินค้า การเก็บข้อมูล และดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเทคนิค ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple linear regression) และวิธีการหาค่าเฉลี่ย

4) พารามิเตอร์ 1_i เป็นค่าที่วัดได้จากความกว้างของบรรจุภัณฑ์ของสินค้า

6. การหาจุดเหมาะสม

การวิเคราะห์เพื่อหาจุดเหมาะสมของตัวแปรทั้งสิ้น $2k$ ตัว ได้แก่ การหารูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางที่เหมาะสมสำหรับสินค้าแต่ละรายการ รวม k รายการ ในที่นี้คือ f_i^* เมื่อ $i = 1, 2, 3, \dots, k$ และกำหนดจำนวนในการสั่งซื้อสินค้าที่เหมาะสม เมื่อสินค้าหมดจากคลัง อีก k รายการคือ การหา N_i^* เนื่องจากจำนวนในการสั่งซื้อสินค้าที่เหมาะสมคือ $N_i^* f_i^* (n_i - v_i)$ เมื่อ $i = 1, 2, 3, \dots, k$ และมีช่วงของการสั่งซื้อ คือ $N_i^* f_i^* (n_i - v_i) / D_i$ เดือน

7. ข้อเสนอแนะ

ตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีกได้พัฒนาขึ้นโดยใช้แนวคิดจากงานของ Corstjen และ Doyle (1981) ตัวแบบนี้จึงไม่ได้คำนึงถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงที่ไม่หยุดนิ่ง (Dynamic Change) Corstjen และ Doyle จึงได้ปรับปรุงตัวแบบอีกครั้งในปี 1983 ดังนั้นตัวแบบในการวิจัยเรื่องนี้จึงสามารถพัฒนาในระดับสูงต่อไปได้อีก โดยอาจพิจารณาเพิ่มเติมถึงปัจจัยที่ Corstjen และ Doyle (1983) ได้กล่าวไว้ เช่น อัตราการเจริญเติบโตของสินค้า (Product growth rates) อัตราการเจริญเปรียบเทียบ (Relative growth rates or comparative growth rates among merchandise classes) และอัตราส่วนลด (Discount rate) ผู้วิจัยอื่นที่สนใจจะพัฒนาตัวแบบใหม่ในอนาคตสามารถออกแบบการทดลองเพื่อหาความสัมพันธ์ของยอดขายสินค้ากับปัจจัยดังกล่าว ประมาณค่าพารามิเตอร์ในตัวแบบ และนำผลที่ได้มาใช้ระบุตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีกภายใต้สภาพการเปลี่ยนแปลงที่ไม่หยุดนิ่ง ซึ่งจะทำได้ตัวแบบที่สามารถอธิบายเหตุการณ์ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

การใช้ตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีกตัวอย่าง

1. ผลการใช้ตัวแบบ

ผลการใช้ตัวแบบกับหมวดสินค้าตัวอย่างคือหมวดสินค้าผงซักฟอกขนาด 200 กรัมภายในร้านค้าปลีกตัวอย่าง ผู้วิจัยพบว่าร้านค้าปลีกควรเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางจากเดิมมาเป็นตามที่ตัวแบบแนะนำ เพราะจะสามารถทำให้เพิ่มกำไรโดยใช้รูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและนโยบายสินค้าคงคลังที่กำหนดได้อีกประมาณ 6 %

ตารางที่ 6.1
รูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางก่อนและหลังนำตัวแบบมาใช้งาน

	รูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางแบบเดิม (Facing)	รูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางแบบใหม่ (Facing)
สินค้า ก	1	1
สินค้า ข	1	2
สินค้า ค	2	4
สินค้า ง	2	2

การจัดสรรพื้นที่แบบใหม่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการกำหนดนโยบายสินค้าคงคลังระบบปริมาณการสั่งซื้อตายตัวที่กำหนดให้ จึงทำให้เกิดค่าความสามารถในการทำกำไรของรูปแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและนโยบายสินค้าคงคลังที่กำหนดสูงที่สุด นโยบายสินค้าคงคลังที่แนะนำเป็นดังนี้

- 1) จำนวนครั้งที่เหมาะสมที่คลังระดับต่ำทยอยเบิกสินค้า ก จากคลังระดับสูง (N'_1) คือ 3 หรือ ปริมาณการสั่งซื้อสินค้า ก ต่อครั้งเท่ากับ 72 หน่วย และมีช่วงการสั่งซื้อเท่ากับ 14 วันทำการ
- 2) จำนวนครั้งที่เหมาะสมที่คลังระดับต่ำทยอยเบิกสินค้า ข จากคลังระดับสูง (N'_2) คือ 1 หรือ ปริมาณการสั่งซื้อสินค้า ข ต่อครั้งเท่ากับ 24 หน่วย และมีช่วงการสั่งซื้อเท่ากับ 11 วันทำการ
- 3) จำนวนครั้งที่เหมาะสมที่คลังระดับต่ำทยอยเบิกสินค้า ค จากคลังระดับสูง (N'_3) คือ 1 หรือ ปริมาณการสั่งซื้อสินค้า ค ต่อครั้งเท่ากับ 96 หน่วย และมีช่วงการสั่งซื้อเท่ากับ 32 วันทำการ
- 4) จำนวนครั้งที่เหมาะสมที่คลังระดับต่ำทยอยเบิกสินค้า ง จากคลังระดับสูง (N'_4) คือ 1 หรือ ปริมาณการสั่งซื้อสินค้า ง ต่อครั้งเท่ากับ 48 หน่วย และมีช่วงการสั่งซื้อเท่ากับ 50 วันทำการ

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 สำหรับการศึกษาได้จัดสรรพื้นที่ชั้นวางและจัดการสินค้าคงคลังให้กับหมวดสินค้า ตัวอย่างภายในร้านค้าปลีกตัวอย่าง พบว่าสินค้าทั้ง 4 รายการในหมวดสินค้าตัวอย่างจัดอยู่ในประเภท B คือ ยอดขายของสินค้าไม่ขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงของการจัดสรรพื้นที่ชั้นวาง ดังนั้นพื้นที่ชั้นวางที่แนะนำให้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการบริหารสินค้าคงคลังต่ำที่สุด ผู้วิจัยเสนอว่าในงานวิจัยครั้งต่อไปถ้าผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและยอดขายสินค้าควรเลือกสินค้าในหมวดสินค้าอื่น ๆ นอกเหนือจากหมวดสินค้าผงซักฟอกที่ได้ทำการศึกษาไปแล้ว เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ต่อไป

2.2 การใช้ตัวแบบการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังภายในร้านค้าปลีก ตัวอย่างควรมีการประมาณพารามิเตอร์เสียก่อน เนื่องจากตัวแบบที่สร้างขึ้นมีรูปแบบการตัดสินใจภายใต้ความแน่นอน (Deterministic) ดังนั้นความถูกต้องของตัวแบบจึงขึ้นอยู่กับความแม่นยำในการพยากรณ์ยอดขายสินค้า และความถูกต้องในการประมาณพารามิเตอร์ จากข้อจำกัดของงานวิจัยที่สมมติให้ค่าพารามิเตอร์คงที่ เมื่อพิจารณาจากสภาพความเป็นจริงพารามิเตอร์ต่าง ๆ ในตัวแบบจะคงที่ภายในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เท่านั้น ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ หรือเมื่อเวลาผ่านไปตัวแบบการ จัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังนี้จึงควรได้รับการปรับปรุงอยู่เสมอ

2.3 การดำเนินการหาจุดเหมาะสมสำหรับหมวดสินค้าตัวอย่างภายในร้านค้าปลีกตัวอย่าง นั้นได้ใช้วิธีการแทนค่าทุกทางเลือกที่เป็นไปได้ (Complete enumeration method) โดยต้องทำทั้งสิ้น 38,530 ทางเลือก ซึ่งเห็นได้ว่าในกรณีตัวอย่างนี้จำนวนสินค้ายังมีไม่มากจึงสามารถทำได้ แต่ถ้าสินค้ามากขึ้นควรจะต้องใช้วิธีอื่นในการดำเนินการหาจุดเหมาะสมจึงสมเหตุสมผลมากกว่า

2.4 การวิเคราะห์เพื่อวัดผลค่าความสามารถในการทำกำไรของรูปแบบการ จัดสรรพื้นที่ชั้นวางและนโยบายสินค้าคงคลังที่กำหนด การดำเนินการจริงต้องนำรูปแบบการจัดการที่ตัวแบบแนะนำไปดำเนินการในช่วงเวลาต่อเนื่องกันช่วงหนึ่ง และวัดผลกำไรขั้นต้นจากการขายและค่าใช้จ่ายในระบบสินค้าคงคลัง เพื่อนำมาคำนวณค่าความสามารถในการทำกำไรของรูปแบบการ จัดสรรพื้นที่ชั้นวางและนโยบายสินค้าคงคลังที่กำหนดที่เกิดขึ้นจริง แต่เนื่องจากร้านค้าปลีกตัวอย่างขาดความพร้อมที่จะทดสอบ จึงต้องใช้ค่าความสามารถในการทำกำไรของรูปแบบการ จัดสรรพื้นที่ชั้นวางและนโยบายสินค้าคงคลังที่กำหนดที่คำนวณได้จากตัวแบบมาเปรียบเทียบกันแทน

สรุป

วิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวแบบการ จัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลังให้กับสินค้าในร้านค้าปลีก ซึ่งจะช่วยผู้บริหารร้านค้าปลีกในการตัดสินใจปัญหาเกี่ยวกับการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการจัดการสินค้าคงคลัง ตัวแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้สามารถที่จะพัฒนาต่อไปได้ด้วยการเพิ่มเติมปัจจัยภายใต้สภาพการเปลี่ยนแปลงที่ไม่หยุดนิ่ง (Dynamic change)

สำหรับประเทศไทยพบว่าร้านค้าปลีกส่วนมากยังขาดการจัดการด้านพื้นที่และการจัดการสินค้าคงคลังที่มีประสิทธิภาพ ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำตัวแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับร้านค้าปลีกตัวอย่างพบว่าทำให้เพิ่มกำไรความสามารถในการทำกำไรของรูปแบบการ จัดสรรพื้นที่ชั้นวางและนโยบายสินค้าคงคลังที่กำหนดขึ้น ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยนี้จะกระตุ้นให้ร้านค้าปลีกหันมาให้ความสนใจการจัดสรรพื้นที่ชั้นวางและการกำหนดนโยบายสินค้าคงคลังกันมากขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำกำไรให้กับร้านค้าของตน